

افزایش دقت مدل ارتفاعی رقومی زمین (DEM) و کاهش خطاهای Flat و Pit

بدون انجام عملیات میدانی

سید محمودرضا طباطبائی^(۱)

چکیده

بسیاری از پارامترهای فیزیوگرافی (DEM، شیب، وجه شیب، پروفیل طولی و غیره) در ارتباط با ارتفاع می‌باشند. بنابراین کافی نبودن اطلاعات ارتفاعی در نقشه‌های توپوگرافی (خصوصاً در مقیاس‌های متوسط و کوچک) عمدتاً سبب بروز خطاهایی در محاسبه آنها (پارامترها) می‌شود که غالباً از چشم کاربران پنهان مانده و تأثیر خود را در محاسبات بعدی می‌گذارد. با توجه به اینکه در اغلب پروژه‌های تحقیقاتی و یا اجرایی، انجام عملیات نقشه برداری و برداشت‌های صحرائی پرهزینه است، لذا امکان تولید برنامه‌ای اتوماتیک و سریع که بتواند اطلاعات بیشتری از نقشه‌های توپوگرافی استخراج نماید (بدون انجام عملیات نقشه برداری یا صرف هزینه) سبب خواهد شد تا دقت محاسبات بعدی (محاسبه DEM) بیشتر شده و به تبع آن سایر پارامترهای ارتفاعی نیز دقیق‌تر محاسبه گردند. همچنین، رعایت نمودن نکاتی در مرحله ساخت DEM، سبب خواهد شد تا از میزان خطاهای Flat^۱ و Pit^۲، که از جمله خطاهای شایع در DEM می‌باشند، تا حد زیادی کاسته گردد.

در تحقیق حاضر، در محیط نرم‌افزار (ArcView 3.2) و با استفاده از زبان برنامه نویسی شی گرای Avenue مدلی طراحی شده است که می‌تواند بدون صرف هزینه و با سرعت زیاد، نقاط ارتفاعی رودخانه‌ها را با فواصل دلخواه با توجه به خطوط تراز و در محیط برداری محاسبه نماید. اطلاعات حاصل از برنامه به صورت یک لایه نقاط ارتفاعی کمکی می‌تواند در تولید دقیق‌تر DEM مورد استفاده قرار بگیرد. نتایج آماری گرفته شده از تحقیق، لزوم بکارگیری نقاط ارتفاعی کمکی را تأکید می‌نماید.

واژه‌های کلیدی

برنامه‌نویسی شی گرا، مدل ارتفاعی رقومی زمین، Avenue، DEM، Flat Error، GIS، GIS

Pit Error Programming

^(۱) عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

تلفن: ۰۲۱-۴۹۰۱۲۱۴، فاکس ۰۲۱-۴۹۰۵۷۰۹، تهران صندوق پستی: ۱۱۳۶-۱۳۴۴۵

^۱ Flat = مناطق مسطح

^۲ Pit = گودال رقومی

یکی از روشهای افزایش دقت محاسبه پارامترهای فیزیوگرافی، استفاده بیشتر از نقاط و عوارض ارتفاعی موجود در نقشه های توپوگرافی است. این امر در بسیاری از مواقع بدلیل ناکافی بودن عوارض ارتفاعی در نقشه های توپوگرافی میسر نمی باشد (نظیر مناطق مسطح). همچنین در بسیاری از شرایط به دلیل وجود محدودیتهائی نظیر هزینه های عملیات نقشه برداری و یا وقت گیر بودن آنها، وجود موانع صعب العبور در منطقه و غیره، امکان دستیابی به اطلاعات ارتفاعی بیشتر وجود ندارد. در چنین شرایطی نقشه های مشتق شده از آنها اعم از نقشه های برداری^(۱) یا شبکه سلولی^(۲) نظیر DEM^(۳)، نقشه های شیب و وجه شیب، پروفیل آبراهه ها و... از دقت و کارائی لازم برخوردار نمی باشند. تاکنون روشهای مختلفی جهت اصلاح DEM طراحی شده است. در این زمینه Ferdi Hellweger (۱۹۹۷) روشی را طراحی نموده، که قادر است با کاهش ارتفاع در مدل ارتفاعی رقومی زمین (در محل شبکه آبراهه ای حوزه آبخیز)، شبکه آبراهه ای جدیدی منطبق با الگوی جریان آب را تولید نماید. Hannah (۱۹۸۱)، الگوریتمهایی را برای ارزیابی خطاهای DEM ارائه نموده است. مبنای اصلی الگوریتمهای ارائه شده، بر اساس مقایسه ارتفاع نقاط موجود در DEM با مقادیر بدست آمده از میانبایی نقاط ارتفاعی همسایگان آنها می باشد. Mark و O'Callaghan (۱۹۸۴)، از فیلترهای مکانی جهت تصحیح خطاهای سیستماتیک و تصادفی موجود در DEM استفاده نموده اند بطوری که در این فیلترها، میانگین ارتفاع ۸ سلول اطراف سلول مرکزی محاسبه و سپس بجای ارتفاع سلول مرکزی جایگزین می شود. Srinivasan، Di Luzio و Arnold (۲۰۰۱)، در مدل SWAT^(۴) روشی مشابه روش Ferdi Hellweger (۱۹۹۷) را تعریف نمودند که با کمک آن می توان ارتفاع مدل ارتفاعی رقومی زمین را در محل شبکه های زهکش حوزه آبخیز کاهش داد به طوری که از این طریق مسیر

(1) Vector= بردار

(2) Raster = شبکه سلولی

(3) DEM = مدل ارتفاعی رقومی زمین

(4) SWAT= Soil and Water Assessment Tool =

مدل ارزیابی آب و خاک در حوزه های آبخیز بزرگ مقیاس. تدوین شده توسط دپارتمان کشاورزی ایالات متحده آمریکا

آبراه ها با الگوی جهت جریان آب منطبق گشته و تولید اتوماتیک زیر حوزه های هیدرولوژیکی امکان پذیر می گردد. Quoc Anh و Trung (۲۰۰۴)، با استفاده از GIS و نقاط ارتفاعی کنترلی برداشت شده توسط GPS اقدام به اصلاح DEM منتج شده از تصاویر ماهواره ای ASTER نمودند. بر طبق تحقیق انجام شده، میزان خطای نقشه DEM در مناطق مسطح بسیار بیشتر از مناطق کوهستانی بوده و مقایسه نقاط کنترلی توسط GPS و نقاط مشابه در نقشه DEM نشانگر اختلافی بیش از ۳۰ متر بوده است. Westen و Farifteh (۱۹۹۷)، روشی را جهت اصلاح DEM در قله کوهها و منحنی های تراز بسته، ارائه نمودند. بر اساس این روش لازم است لایه نقطه ای که شامل نقاط قله کوهها و تپهها می باشد از نقشه های توپوگرافی برداشت شده و پس از رقومی شدن به صورت یک لایه، به همراه لایه خطوط تراز در یک ساختار رستری واحد، مورد درون یابی قرار می گیرند. لازم به ذکر است که در روش یاد شده، روشی جهت برداشت یا تولید عوارض ارتفاعی وجود ندارد و این عوارض بایستی از قبل تهیه شده باشد. همچنین جهت شناسائی خطاهای DEM، نظیر مناطق مسطح (Flat) و گودال های رقومی (Pit)، روش هائی را ارائه نمودند که بابکار گیری عملیات همسایگی (فیلترینگ) خاصی که بر روی سلول های یک مدل DEM انجام می گیرد می توان نسبت به شناسائی این گونه خطاها اقدام نمود. Thomas (۱۹۹۶) و Razavi (۲۰۰۲) به تشریح داده های مکانی پایه موجود در GIS نظیر PolyLine و PolyLineM می پردازند که در تجزیه و تحلیل های برداری، استفاده از این نوع داده های مکانی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار می باشد. به طور کلی PolyLine و PolyLineM به مجموعه ای از داده های خطی شامل Feature Line و یا Feature LineM اطلاق می شود که هر داده خطی دارای یک یا چند نقطه (Point و یا PointM) با ویژگیهای (x,y,m) است. مختصات جغرافیایی متریک و m ارزش عددی آن نقطه می باشد).

با شرح مطالب فوق، می توان نتیجه گرفت که در روشهای یاد شده، تاکید بر لزوم اصلاح مدل ارتفاعی رقومی زمین پس از تولید آن می باشد از اینرو در پژوهش انجام شده که موضوع مقاله حاضر می باشد و بر اساس آن اقدام به ابداع مدل نوین گردیده این امکان فراهم شده است که در حداقل زمان مشخص با تولید عوارض ارتفاعی

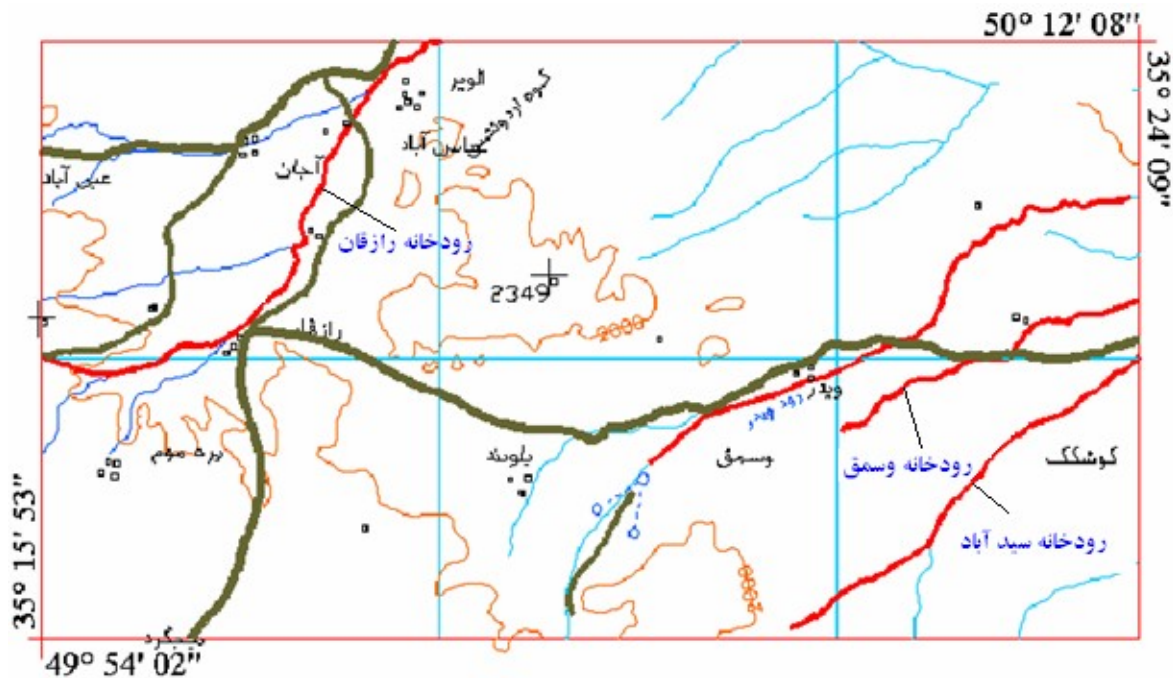
بیشتر از اطلاعات اولیه موجود، دقت DEM را در مرحله تولید افزایش داد. بدیهی است با این اقدام حجم زیادی از پردازش های اصلاحی در مراحل بعدی نیز کاهش می یابد.

مواد و روش ها

الف - مواد

در این تحقیق از نقشه های توپوگرافی در مقیاس ۱:۵۰۰ (حاصل از عملیات نقشه برداری میدانی) و ۱:۵۰۰۰۰ سازمان جغرافیائی ارتش و همچنین نرم افزار ArcView 3.2a و زبان برنامه نویسی شی گراف Avenue استفاده شده است. تحقیق انجام شده در مسیر رودخانه های سید آباد، وسمق و رازقان به ترتیب با طول های تقریبی ۲ تا ۴ کیلومتر و با دارا بودن سه تیپ ژئومورفولوژی مختلف شامل دشت، نسبتا کوهستانی و کوهستانی در روستای سیدآباد شهرستان ساوه در استان مرکزی و در محدوده جغرافیائی عرض شمالی $35^{\circ}15'53''$ تا $35^{\circ}15'09''$ و طول شرقی $49^{\circ}54'02''$ تا $50^{\circ}12'08''$ انجام شده است. (شکل ۱).

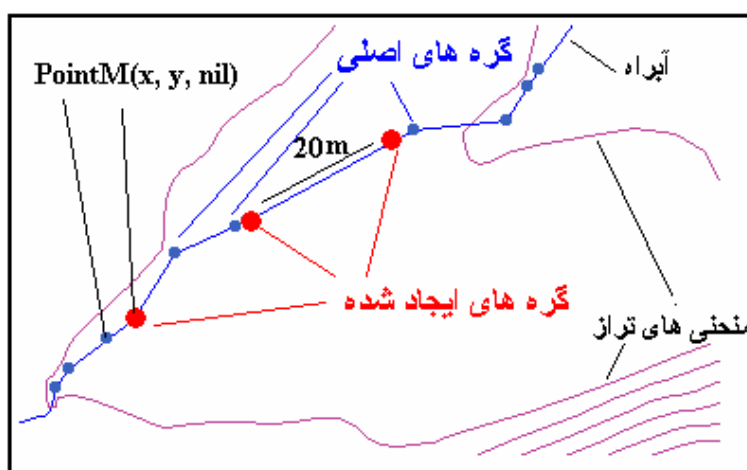
1

شکل ۱- موقعیت سه رودخانه سید آباد، وسمق و رازقان در دشت زرنده شهرستان ساوه

ب- روشها

برای انجام تحقیق، ابتدا لایه رقومی زهکش مسیر سه رودخانه از ساختار PolyLine به ساختار PolyLineM تبدیل و سپس گره هائی^(۱) با توجه به نیاز کاربر در فواصل دلخواه بر روی آن ایجاد گردید. در این مرحله، ارزش عددی هر گره برابر nil یا تهی فرض گردیده و همان طور که در شکل (۲) نشان داده شده است گره های اصلی شبکه زهکش با علامت (•) و گره های جدید که با فواصل ۲۰ متر تولید شده اند با علامت (●) مشخص گردیده اند.

شکل ۲- گره ها (PointsM) در ساختار PolyLineM جدید. • = گره های اصلی شبکه زهکش و ●

گره های جدید تولید شده با فواصل ۲۰ متر

از آنجا که وجود گره ها به تنهایی بر روی خطوط هیچ گونه ارزش ارتفاعی ندارد (مقدار ارتفاع آنها nil

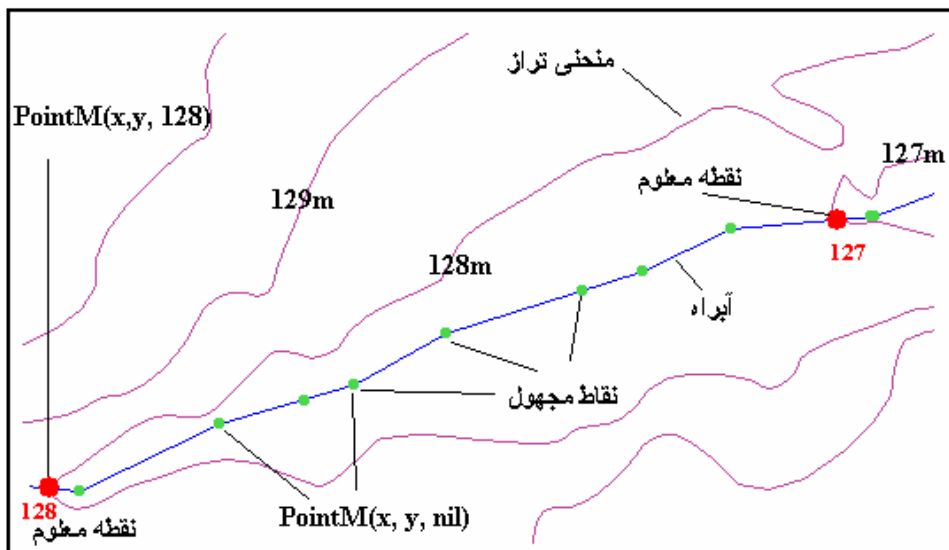
می باشد)، لذا میبایستی از نقاط دیگری که در محل برخورد خط با خطوط تراز می باشد استفاده نمود. ارتفاع این

نقاط، می تواند بیانگر ارتفاع خطوط تراز در این نقاط باشد و سپس با بهره گیری از این نقاط که ارتفاع آنها معلوم

است می توان به ارتفاع کلیه نقاط (نقاط تولید شده با فواصل دلخواه یا نقاط اصلی خطوط زهکش) که مقدار ارتفاع

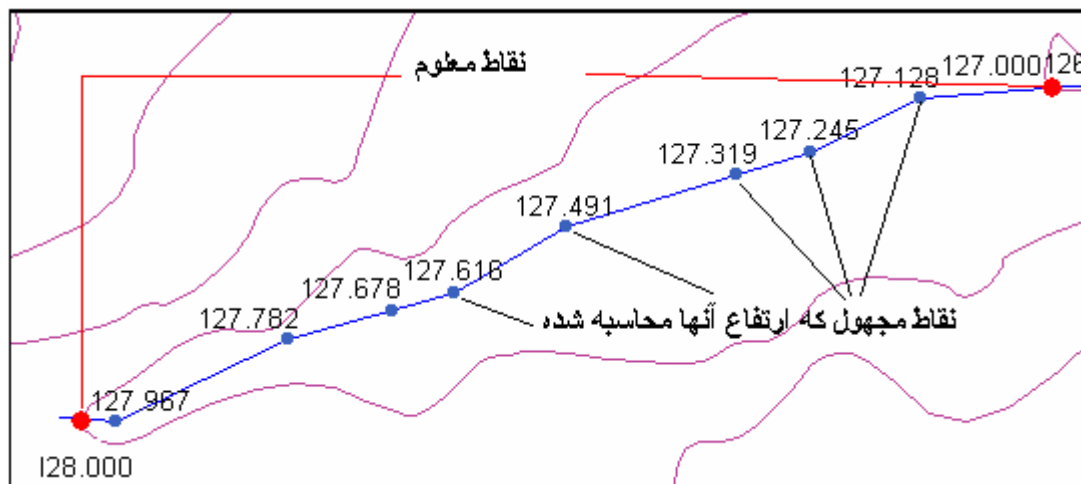
آنها nil می باشد، دست یافت. شکل (۳)

(1) Vertices = گره ها

شکل ۳- تولید نقاط در محل خطوط تراز

در مرحله بعد، با استفاده از تابع **InterpolateNilM** موجود در کلاس شیء **PolylineM**، ارتفاع نقاط مجهول بر اساس فاصله آنها از نقاط معلوم محاسبه شده است (میان یابی خطی). لازم به توضیح است که کلیه محاسبات انجام گرفته در این مرحله در شرایط برداری انجام گرفته و به این ترتیب در شکل ۴ مقادیر محاسبه شده برای نقاط مجهول ارائه شده است.

شکل (۴) ارتفاع محاسبه شده در نقاط مجهول

بدیهی است از نقاط مذکور می توان در تولید دقیق تر DEM استفاده نمود. در مرحله نهایی به منظور بررسی تأثیر بکارگیری نقاط ارتفاعی کمکی در تولید DEM اصلاحی، ارتفاع نقاط شاهد پروفیل طولی رودخانه ها (سه رودخانه سیدآباد، وسمق و رازقان) با ارتفاع نقاط متناظر آنها (از نظر مختصات X, Y) و ارتفاعی (Z)، در

DEM اصلاحی و DEM معمولی با استفاده از آزمون مقایسه جفت ها به شرح زیر مورد مقایسه و بررسی قرار گرفته اند.

$$t = \frac{\bar{d} - d_0}{\frac{sd}{\sqrt{n}}}$$

رابطه آزمون آماری مقایسه میانگین جفت ها

که در آن $\bar{d}$: میانگین اختلاف ارتفاع زوج های نقاط ارتفاعی، Sd: انحراف معیار و n: تعداد نقاط مورد مقایسه است.

جهت بررسی تاثیر تعداد ارقام اعشار مقادیر ارتفاع در مدل DEM، در میزان تولید خطاهای مناطق مسطح (Flat) و گودال های رقومی (Pit)، دو مدل DEM با دقت هائی تا ۰,۱ و ۰,۰۰۱ اعشار برای هر یک از مناطق سه گانه (رازقان، وسمق و سید آباد) تولید شد. پس از آن، با بکار گیری توابع موجود در GIS (در قسمت سابقه بدان اشاره شد)، خطاهای Pit و Flat در مدل های DEM شناسائی و مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج

۱- با بکار گیری زبان برنامه نویسی شی گرا Avenue در محیط ArcView3.2، مدل تولید نقاط ارتفاعی کمکی بر روی شبکه زهکش حوزه آبخیز، طراحی و ساخته شده است.

۲- نتایج آماری گرفته شده از بکار گیری نقاط ارتفاعی کمکی (حاصل از اجرای مدل تدوین شده) در تولید DEM، در سه منطقه رازقان، سید آباد و وسمق نشانگر این است که استفاده از این نقاط ارتفاعی، اثرات بسیار مثبتی در افزایش دقت نقشه های DEM داشته است. نتایج t (آماره) محاسبه شده در DEM معمولی و DEM اصلاحی و محدوده قابل قبول آن (در سطح ۱ درصد) نشان داد که اختلاف بین ارتفاع نقاط شاهد و نقاط متناظر آن در DEM معمولی در هر سه رودخانه سید آباد، وسمق و رازقان کاملاً معنی دار می باشد. این در حالی است که اختلاف معنی داری بین ارتفاع نقاط شاهد و نقاط متناظر آن در DEM اصلاحی مربوط به سه رودخانه مورد بررسی در سطح ۱ درصد و سطح ۵ درصد مشاهده نگردید. در جداول ۱ و ۲ به ترتیب نحوه انجام مقایسه های بین نقاط

کنترل شاهد زمینی، نقاط متناظر در DEM اصلاحی و در DEM معمولی و نتایج آزمون های انجام شده در مسیر سه رودخانه سید آباد، وسمق و رازقان ارائه شده است.

جدول ۱: سازماندهی اطلاعات نقاط شاهد و نقاط متناظر آنها در DEM اصلاحی و معمولی

ارتفاع نقاط شاهد در پروفیل حاصل از نقشه برداری (Z)	ارتفاع نقاط متناظر در DEM معمولی (A)	ارتفاع نقاط متناظر در DEM اصلاحی (B)	اختلاف ارتفاع نقاط شاهد با نقاط متناظر در DEM معمولی $D_i = (Z - A)$	اختلاف ارتفاع نقاط شاهد با نقاط متناظر در DEM اصلاحی $D_{ii} = (Z - B)$
Z ₁	A ₁	B ₁	D _{i1}	D _{ii1}
..	..	..	..	..
Z _n	A _n	B _n	D _{in}	D _{iin}

جدول ۲: نتایج آزمون آماری مقایسه جفت ها در رودخانه های سید آباد، وسمق و رازقان

پارامترهای آماری	رودخانه سید آباد		رودخانه وسمق		رودخانه رازقان	
	نقاط متناظر در DEM معمولی	نقاط متناظر در DEM اصلاحی	نقاط متناظر در DEM معمولی	نقاط متناظر در DEM اصلاحی	نقاط متناظر در DEM معمولی	نقاط متناظر در DEM اصلاحی
n: (تعداد نقاط)	۲۳۱	۲۳۱	۲۳۲	۲۳۲	۱۳۳	۱۳۳
t (آماره)	۱۷/۸ -	-۰/۷۸	-۱۶/۶	-۱/۹	-۱۰/۱۸	-/۰۵

محدوده t (آماره): در سطح ۱ درصد ۲/۵۶۷ و در سطح ۵ درصد ۱/۹۶ می باشد

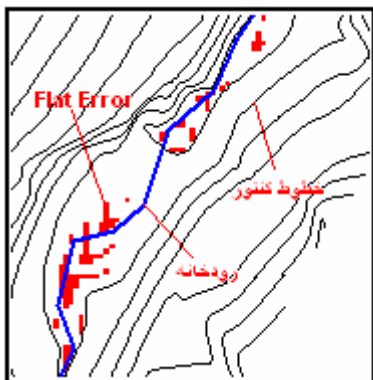
۳- افزایش دقت مدل ارتفاعی رقومی زمین (در هنگام ساخت آن) با افزایش دادن تعداد رقوم اعشار ارتفاع

آن (حداقل تا سه رقم اعشار) تاثیر قابل توجهی در کاهش خطاهای مناطق مسطح (Flat) و گودا های رقومی (Pit)

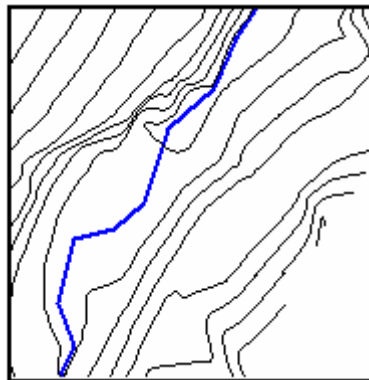
داشته است. به عنوان نمونه در شکل های (۵) و (۶)، مقایسه ای بین خطاهای Flat و Pit موجود در دو نوع DEM

(با دقت های ۰,۱ و ۰,۰۰۱ اعشار) در قسمتهائی از رودخانه راقان نشان داده شده است.

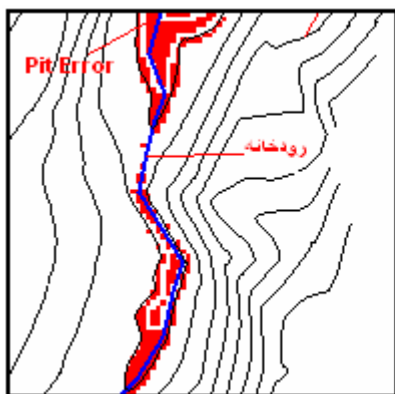

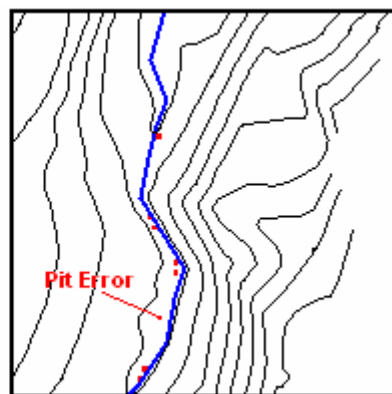
شکل (۵-ب) نقشه خطای Flat منتج از DEM با دقت ۰,۱ اعشار

شکل (۵-الف) نقشه خطای Flat منتج از DEM با دقت ۰,۰۰۱ اعشار

شکل (۶-ب) نقشه خطای Pit منتج از DEM با دقت ۰,۱ اعشار

شکل (۶-الف) نقشه خطای Pit منتج از DEM با دقت ۰,۰۰۱ اعشار

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از پژوهش، نشانگر این است که علیرغم آنکه دقت نقاط ارتفاعی بدست آمده از مدل ابداعی، در حد دقت نقشه های توپوگرافی مرجع خود می باشند، با این حال بکارگیری مجدد آنها در تولید DEM، نقش مهمی در افزایش دقت DEM و به تبع آن سایر نقشه های منتج شده از آن، نظیر شیب، وجه شیب، پروفیل طولی و ... دارد. با توجه به اینکه در بسیاری از شرایط، امکان عملیات میدانی جهت برداشت نقاط ارتفاعی زمینی وجود ندارد (کمبود منابع مالی، وقت و ...) استفاده از چنین مدلی می تواند در کمترین زمان و با حداقل هزینه، نقاط ارتفاعی کمکی را در اختیار کاربر قرار دهد. با مقایسه میزان t (آماره) بدست آمده در مسیر سه رودخانه سید آباد (منطقه دشتی)، و سمنق (منطقه نسبتاً کوهستانی) و رازقان (منطقه کوهستانی) می توان چنین نتیجه گیری نمود که نقاط ارتفاعی کمکی، بیشترین تأثیر خود را در مناطق مسطح و کم شیب داشته است. نتیجه بدست آمده تأیید کننده این حقیقت است که به دلیل کمبود عوارض ارتفاعی در مناطق کم شیب، DEM تولید شده در این مناطق از دقت کافی

برخوردار نمی‌باشند و در نتیجه کلیه پارامترهای وابسته به آن نظیر شیب، وجه شیب (جهت دامنه‌ها)، پروفیل طولی و امثالهم دارای خطا می‌توانند باشند به طوری که اینگونه خطاها نیز به طور معمول از دید کاربران پنهان می‌مانند.

پیشنهادات

بکارگیری حداکثر اطلاعات موجود در نقشه‌های توپوگرافی و توجه و دقت در نحوه ساخت مدل‌های سطح (Surface) نظیر مدل ارتفاعی رقومی زمین، نقش مهمی در افزایش دقت این گونه مدل‌ها دارد. این امر در بسیاری از شرایط بدلیل محدودیت‌های نرم‌افزاری امکان‌پذیر نمی‌باشد. لذا توسعه سیستم‌های GIS از طریق برنامه‌نویسی و تدوین برنامه‌هائی کاربردی که بتواند نقایص فعلی را برطرف نماید الزامی بنظر می‌رسد. در این میان تکنولوژی COM از جمله جدیدترین تکنولوژیها در زمینه تولید نرم‌افزار بالادست در زمینه ساخت و توسعه نرم‌افزارهای سیستم‌های اطلاعات جغرافیائی می‌باشد. استفاده از ArcObjects که واحد ساختمانی نرم‌افزارهای ArcGIS را تشکیل می‌دهد می‌تواند زمینه توسعه نرم‌افزارهای موجود و یا ساخت نرم‌افزارهای مستقل GIS باشد.

فهرست منابع

- 1-Diluzio, M, Srinivasan, R. and Arnold, J., 2001, ArcView interface for SWAT 2000, user's guide, Blackland Research Center, Texas Agriculture experiment Station.
- 2- Hannah, M.J. 1981, Error detection and correction in digital terrain models. Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, vol. 47, pp. 63-69.
- 3- Hellweger, F., 1997 AGREE DEM surface reconditioning system, Univ. of Tex. at Austin, Austin,. (Available at <http://www.ce.utexas.edu/prof/maidment/gishydro/ferdi/research/agree/agree.html>)
- 4- O'Callaghan, E.M. and Mark 1984. The extraction of drainage networks from digital elevation data. Computer Vision Graphics and Image Processing, vol. 28, pp. 323-344.
- 5-Razavi I, 2002, Arcview GIS /Avenue Programmer's Reference, Onword Press, Canada, 374 pp.
- 6-Thomas G., 1996, Using Avenue. ESRI Press, U.S.A, 260 pp.
- 7-Van Cong Quoc Anh and Le Van Trung, 2004, the integration of GPS and GIS to correction DEM data of ASTER image, International Symposium on Geoinformatics for Spatial Infrastructure Development in Earth and Allied Sciences 2004
- 8-Westen, C.V. and J. Farifteh, 1997, ILWIS User's Guide. ILWIS Department, ITC, The Netherland, pp 339-384